

عنوان مقاله:

مستندات محذور تأسیس فقه جدید

محل انتشار:

فصلنامه فقه و اصول، دوره 52، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مرضیه فتح آبادی - دانشگاه حکیم سبزواری

سید جواد خاتمی سبزواری - دانشگاه حکیم سبزواری

فاطمه رجایی - دانشگاه حکیم سبزواری

موسی حکیمی صدر - دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

یکی از محاذیری که فقهای امامیه در لایه کتب فقهی و اصول فقهی در ردّ اثبات یا نفی حکم به آن استناد نموده‌اند، تأسیس فقه جدید است. با وجود کاربرد نسبتاً زیاد این دلیل در کلام فقها تعریفی از تأسیس فقه جدید و همچنین پشتوانه محذور بودن آن ارائه نشده است. آنچه این پژوهش در پی یافتن آن است مفهوم تأسیس فقه جدید و پشتوانه محذور بودن آن است. در این راستا مؤلفات فقهی و اصول فقهی امامیه و دیگر اسناد مکتوب با کلید واژه‌های متنوع مورد جستجو و بررسی قرار گرفته‌اند و پس از یافتن مصادیقی از استنادات فقهی در کشف مفهوم و پشتوانه محذور بودن تأسیس فقه جدید به عمل آمده است. نتیجه تحقیق این‌که تأسیس فقه جدید با مفاهیمی مانند داشتن نظر شاذ و تغییر احکام ثابت هم ردیف شده است. پشتوانه‌های احتمالی این محذور که به نحوی از لا به لای کلام فقها به دست آمده، عبارتند از: ملازمه میان تأسیس فقه جدید و مخالفت با اجماع، مخالفت با اقتضائات عصر معصومین، مخالفت با روح تعبد، مخالفت با ضوابط اصول فقه، مخالفت با ضرورت مذهب و مخالفت با تنقیح مناط. با بررسی هریک از موارد عدم توانایی آن برای اثبات محذور بودن تأسیس فقه جدید مشخص شده است. بنابراین می‌توان گفت تأسیس فقه جدید فی نفسه محذور نیست؛ البته این مطلب به معنی مخالفت فقه جدید با فقه سنتی نخواهد بود، بلکه به معنای ضرورت استفاده از ادله محکم در استنباطات فقهی است.

کلمات کلیدی:

تأسیس فقه جدید، فلسفه فقه، ادله فقهی، فقه پویا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1141278>

